

CAPO 2

G

1. Říkala, že se Dagmar jmenuje
Emi **Hmi**
a v očích měla ze slov zkratky
Emi **Hmi**
a že se dneska prvně miluje,
Ami **D**
a já chtěl budík strkat zpátky.

G

2. Říkala, že se Dagmar jmenuje,
Emi **Hmi**
to když jsme třetí sklenku pili,
Emi **Hmi**
a že se zítra ráno stěhuje,
Ami **D**
tak že chce oslavit tu chvíli.

Emi **Hmi**
R: Navečer otevřel jsem okno,
Emi **Hmi**
padaly hvězdy, ona spala,
Emi **Hmi**
a já si v duchu tiše přál,
Ami **D**
aby se nestěhovala.

G

3. Tak jak si přeje tisíc mladíků
Emi **Hmi**
bláznivý sny, když padá hvězda,
Emi **Hmi**
já připojil se k stovkám básníků
Ami **D**
a přání se mi velký nezdá.

G

4. Třeba: aby spadl zrovna dům,
Emi **Hmi**
kam Dáša stěhuje se zítra,
Emi **Hmi**
je to však činžák, a tak sousedům
Ami **D**
nepopřál bych dobrého jitra.

Emi **Hmi**
R: A tak jsem okno zase zavřel,
Emi **Hmi**
přitisk ji k sobě a šel spát,
Emi **Hmi**
známe se vlastně jen pár hodin,
Ami **D**
ráno se tomu budem smát.

G

5. Napsala, že se Dagmar jmenuje
Emi **Hmi**
a k tomu připsala i příjmení
Emi **Hmi**
a ještě adresu, kde studuje,
Ami **D**
myslím, že je to dobrý znamení.

G

6. Můžu jí třeba poslat obálku
Emi **Hmi**
anebo za ní dojet stopem,
Emi **Hmi**
vždyť je to sotva dvě stě kiláků
Ami **D**
a láska nemá se brát hopem,
E **A**
a láska nemá se brát hopem